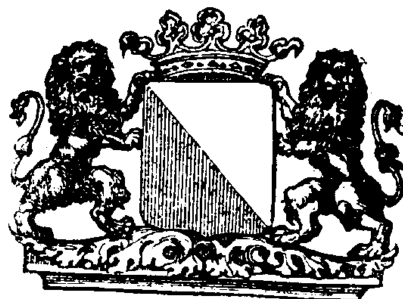
A°. 1859. N°. 250.

DONDERDAG 20 OKTOBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der Stad Utrecht,

Gelet op art. 10 der verordening van 21 April 1859 tegen het bewonen van gebouwen die als schadelijk voor de openbare gezondheid, voor de bewoning ongeschikt zijn.

Doen te weten dat door den raad in zijne vergadering van den 6. October 1859 is genomen het navolgende besluit:

De Raad der Stad Utrecht,

Gehoord het verslag der commissie benoemd bij raadsbesluit van 6. September 1859, ten einde te voldoen aan art. 6 en 7 der verordenig van 21. April 1859 tegen het bewonen van gebouwen die als schadelijk voor de openbare gezondheid voor de bewoning ongeschikt zijn en zulks met betrekking tot de huizen in Wijk C. no. 310*aa* en vervolgens, allen gedeelte der woningen bekend onder den naam van de *keukentjes van Korvezee;*

Overwegende dat door de commissie omtrent hare bevindig ten deze verklaard wordt dat de bovenbedoelde woningen, met uitzondering van no. 310 C, kadastraal gemeente Utrecht, Sectie C no. 387, dat als hoekhuis van achteren hooger is opgetrokken en met het voorvertrek eene woning uitmaakt, op de gronden in het door de commissie in haar verslag vermeld, zijn schadelijk voor de openbare gezondheid, voor bewoning ongeschikt zijn, dat de gebreken daaraan bevonden voor geene verbetering vatbaar zijn en dat zij ontruimd moeten worden binnen vier weken nadat het besluit aan den eigenaar en de bewoners is medegedeeld.

Gelet op art. 8 van voormelde Verordening;

BESLUIT:

1. De gedeelten der woningen wijk C No. 310*aa*, 310*bb*, 310*cc*, 310*dd*. 310*ee*, 310*ff*, 310*gg*, 310*hh*, 310*ii*, 310*kk*, 310*ll*, 310*mm*, 310*nn*, 310*oo*, 310*pp*, 310*qq*, 310*rr*, kadastraal Gemeente Utrecht Sectie C, allen gedeeltelijk No. 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385 en 386, bekend onder den naam van „Keukentjes van Korvezee" en behoorende aan Willem Korvezee, Slijter wonende te Utrecht, Wijk G No. 81, te verklaren, zoo als zij worden verklaard bij deze, te zijn schadelijk voor de openbare gezondheid en ongeschikt voor het bewonen, en dat de gebreken daaraan bevonden voor geene verbetering vatbaar zijn.

2. te bepalen dat de voormelde woningen moeten ontruimd worden binnen den tijd van vier weken nadat dit besluit aan den eigenaar en de bewoners zal zijn medegedeeld.

Aldus besloten in eene openbare vergadering van den Raad, gehouden op heden den 6. October 1859.

De Burgemeester
(get) N. P. J. KIEN.
De Secretaris
(get) H. G. RÖMER.

En is hiervan afkondiging geschied den 20 October 1859
Burgemeester en Wethouders voornoemd
W. M. J. VAN DIELEN, Weth.
Ter ordonnantie van dezelven
H. G. RÖMER.

UTRECHT, Donderdag 20 Oktober.

De zaken van Italië leveren heden niets bijzonders, dan alleen het berigt, dat keizer *Napoleon*, die de deputatiën uit Parma, Modena en Toskane vrij welwillend moet ontvangen hebben, die uit de Romagna geen gehoor heeft verleend. Dit zal te Bologna zeker een pijnlijken indruk maken. De keizer wil den Paus tot het uiterste toe de blijken zijner welwillendheid geven, maar de slotsom zal ook moeten zijn, dat Rome zijne halstarrigheid opgeeft. Eene eenvoudige hereeniging van de Legatiën bij den Romeinschen staat is eene onmogelijkheid; minstens zal het hof van Rome zich getroosten moeten, het bestuur over de Legatiën van dat van Rome af te scheiden en te sekulariseren. Dat zal de eerste stap wezen, die den Paus veel zal kosten, maar waartoe hij genoodzaakt wordt. Hoe het verder met den Romeinschen staat zal gaan, dat heeft alleen de Paus in de hand. Evenzeer als de Legatiën zal zijn geheel wereldlijk gebied hem vroeger of later moeten ontvallen, wanneer men te Rome den strijd met den vooruitgang wil volhouden.

Voor de overige Midden-Italiaansche Staten blijft men beweren, dat een deel van Parma bij Sardinië zal gevoegd worden; het andere deel zou met Modena onder den schepter van den hertog van Parma worden gesteld en Toskane zou den groothertog terugbekomen, nadat voor beide staten eene vrijgevige grondwet was uitgevaardigd. Men wil dat welligt te Weenen en Parijs. Maar bij de houding van Engeland is er nog niets van te zeggen, wat ten slotte de uitslag zal wezen der regeling van het Italiaansche vraagstuk.

Men zegt, dat de gebeurtenissen in Turkijë een oogenblik de aandacht der Westmagten hebben afgetrokken, maar dat ze het anders sinds geruimen tijd reeds over Italië zouden eens zijn. Dit schijnt eene gewaagde veronderstelling. Welk spel zou *Napoleon* dan tegenover het hof van Weenen spelen! Wat meer juist schijnt is, dat de Westmagten het over de houding tegenover China eens zouden zijn, en dat als het hof van Peking geene voldoening geeft, die de hoogste eischen bevredigt, eene krachtige magtsontwikkeling in de Chinesche zee zal plaats hebben, die op eenen goeden uitslag der expeditie tegen het Hemelsche Rijk mag doen hopen. Frankrijk alleen zou 18,000 man naar China zenden.

Wij hebben gister gezegd, dat het Spaansch-Marokkaansch geschil welligt nog in der minne zal kunnen worden geschikt, door de ijverige bemoeijingen, die Engeland zich in deze getroost heeft. Al waren de drijfveeren van het Britsche kabinet in deze minder billijk, het voorkomen van een stellig groot bloedbad moet in ieder geval vreugde wekken. Mogt intusschen de voldoening van wege Marokko niet volledig zijn aangeboden, er ware zeer veel kans geweest, dat Spanje zijn gebied op de Afrikaansche kust hadde uitgebreid, hoe noode Engeland dat ook zou gezien hebben.

Er is reeds gesproken van een mandement ten gunste van de onschendbaarheid van den pauselijken staat door den aartsbisschop van Mechelen uitgevaardigd. Alsof die dwaze inmenging niet voldoende ware, heeft dezelfde prelaat een ander stuk rondgezonden, betreffende de schandelijke feiten die hier en daar op geestelijke scholen zijn voorgekomen en ten gevolge waarvan onderscheiden geestelijken wegens aanranding der eerbaarheid zijn gevonnisd. De indruk, welke die feiten algemeen hebben gemaakt, noopt den aartsbisschop, zijne onderhoorigen aan te sporen door alle mogelijke middelen het onderwijs der geestelijkheid te bevorderen. »Leg hun, die tegenstand mogten bieden, zoo noodig uit, zoo spreekt de prelaat, dat zij daardoor even verkeerd handelen als wanneer zij zich vereenigden bij de snoode zamenzweerders, die tegen de Roomsch-K. kerk en den Heiligen stoel den meest hardnekkigen strijd volhouden, enz." Op die wijze moet dan de geestelijke het kerkelijk onderwijs bevorderen! Geen wonder dat men over zulk eene houding in België verontwaardigd is.

Van beteren aard is 't volgend berigt. De Zweedsche regering zal wederom aan den Landdag, die pas te Stockholm is bijeengekomen, een ontwerp van wet indienen, ten einde de wetgeving te veranderen, die zoo streng is tegenover hen, die de staatskerk verlaten. Men wil de straf van verbanning en van ontheffing van het regt van erfenis, die op afvalligen thans drukt, doen vervallen, en alleen aan godsdienstige sekten de verpligting opleggen, alvorens zich te konstitueren, daartoe de volmagt des konings te vragen. Tegen de proselieten-makerij van Roomsche zijde zijn echter zooveel doenlijk voorzorgen genomen.

De sinds gister ontvangen **telegrafische depeches** laten wij hieronder volgen:

Zurich, Woensdag. Gister avond is eene konferentie van twee uren gehouden tusschen de Fransche en Oostenrijksche gezanten. Bij de onderteekening van het vredesverdrag was de gevolmagtigde van Sardinië niet tegenwoordig. De gezanten zullen binnen drie weken ter uitwisseling der ratifikatiën hier terugkeeren.

Londen, Woensdag. De Parijsche korrespondent van den *Times* houdt vol, dat Frankrijk van Piemont de betaling vordert van de oorlogskosten, doch dat het wel mogelijk is, dat geene bepaalde som wordt gevraagd.

Parijs, Woensdag. De keizer heeft geweigerd audientie te verleenen aan de deputatie uit Bologna. De Chinesche expeditie is in den ministerraad bediskussieerd. Voor het einde des jaars zullen 18000 man naar China ingescheept worden.

Parijs, Woensdag. Volgens berigt uit Konstantinopel, zal de doodstraf worden uitgesproken tegen de hoofden in de drie kategoriën der beschuldigden, maar zal de Sultan hun gratie verleenen.

Londen, heden, Donderdag. Prins *Napoleon* heeft Manchester bezocht, en heeft zich, na vandaar teruggekeerd te zijn, ingescheept.

De Delphin der maatschappij *v. d. Bilt* is uit Amerika aangekomen met berigten tot den 8. De regering der Vereenigde Staten zal haar gezant in China opdragen, zich in de kwestie van Engeland en Frankrijk met China strikt onzijdig te houden.

De vrijbuiters die zich weder naar Nicaragua wilden begeven zijn door de Amerikaansche autoriteiten aangehouden.

— Z. M. heeft benoemd tot president van het hoog milit. geregtsh. mr. *J. S. Vernède*, thans adv.t fiskaal bij het hof; en tot adv.-fiskaal mr. *W. J. v. Hoytema*, thans lid van dat hof.

— Z. M. heeft benoemd tot raadsheer bij den H. Raad mr. *J. H. v. d. Sande*, raadsheer in het hof van Z.-Holland.

— Bij kon. besl. van den 16 Okt. zijn door de verhooging van de traktementen der officieren van ons Indisch leger voor kolonels met *f* 600, voor luit-kol. en majoors met *f* 480, voor kapteins met *f* 360, en voor luitenants met *f* 240, de verschillende traktementen gesteld als volgt:

Generale staf, genie en sapeurs, artillerie, kavalerie, militaire intendance, geneeskundige dienst: kolonel *f* 10,800, luit.-kol. *f* 7580, majoor *f* 5880, kapt. *f* 4200, 1. luit. *f* 2250, 2. luit. *f* 1950;

Infanterie, plaatselijke staf, betaal- of kwartiermeesters: kol. *f* 10,200, luit.-kol. *f* 6780, majoor *f* 5580, kapt. *f* 3600, 1. luit. *f* 2100, 2. luit. *f* 1860.

Bij een kon. besl. van denzelfden dag zijn de pensioenen voor de Ind. officieren vastgesteld als volgt: luit.-generaal *f* 8000, gen.-majoor *f* 5500, kolonel *f* 4000, luit.-kolonel *f* 3000, majoor *f* 2600, kapt. *f* 1600, 1. luit. *f* 900, 2. luit. *f* 700.

Van de voornoemde opper-, hoofd- en verdere officieren worden geen bijdragen gevorderd ter verkrijging van aanspraak op pensioen, ten laste der koloniale geldmiddelen.

De verlofstraktementen zijn bepaald voor een luit.-generaal *f* 8000, gen.-maj. *f* 5500, kol. *f* 4500 luit.-kol. *f* 3400, majoor *f* 3000, kapitein *f* 2300, 1. luit. *f* 1250, 2. luit. *f* 1050.

Wijders heeft Z. M. de stortingen voor het weduwen- en weezenfonds, voor het aangaan van een huwelijk in eens te storten, geregeld als volgt: voor een luitenant-generaal *f* 1800; generaal-majoor *f* 1600; kolonel *f* 1400; luitenant-kolonel *f* 1200; majoor *f* 1100; kapitein *f* 900; 1. luitenant *f* 700; 2. luitenant *f* 600.

De kontributiën bij rangsverhooging zullen bedragen voor een luitenant-generaal, generaal-majoor en kolonel *f* 200; luitenant-kolonel *f* 100; majoor en kapitein *f* 200; 1. luitenant *f* 100. Deze kontributie, alsmede de verhooging op dezelve in evenredigheid der jaren, welke de vrouw jonger is dan de officier, moet worden aangezuiverd in de *twaalf* eerste maanden nadat de rangsverhooging verkregen is, elke maand met 1/12de.

De gewijzigde schaal der weduwen-pensioenen zal zijn, voor de weduwe van een luitenant-generaal *f* 1800; generaal-majoor *f* 1600; kolonel *f* 1400; luiten.-kolonel *f* 1200; majoor *f* 1100; kapitein *f* 900; 1. luitenant *f* 700; 2. luitenant *f* 600.

Ten behoeve der nagelaten wettige of door een opgevolgd huwelijk gewettigde kinderen van eenen overleden deelgenoot, de weduwe in leven zijnde, wordt door dusdanige weduwe, boven haar pensioen, jaarlijks eene gratifikatie uit het pensioenfonds genoten ten bedrage, voor: een kind van *f* 96; twee kinderen van *f* 168; drie kinderen van *f* 228; vier kinderen *f* 264; vijf en meer kinderen *f* 288.

— Men verneemt, dat het Z. M. den Koning behaagd heeft, te benoemen tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, den heer *Charles Paeile*, bibliothekaris en archivaris van de stad Rijssel, schrijver van een werk, getiteld: *Essai historique et critique sur l'invention de l'Imprimerie*, waarin de regten van Nederland en *Lourens Janszoon Coster* op de eer der ontdekking van die kunst in het licht gesteld en gehandhaafd worden.

Wij hebben op dat belangrijk werk indertijd het eerst opmerkzaam gemaakt. De erkenning der verdiensten van den heer *Paeile* door Z. M. onzen Koning zal algemeen genoegen doen.

:— Uit 's Gravenhage schrijft men ons: »Gister is het onderzoek van de staatsbegrooting voor 1859, in de afdeelingen van de Tweede Kamer der staten-generaal ten einde gebragt. De verslagen van de kommissiën van rapporteurs zullen met den meesten spoed opgemaakt, terwijl de antwoorden van de regering onverwijld te gemoet gezien worden.

»Het verhoogd cijfer van het hoofdstuk van Oorlog moet tot gewigtige bedenkingen aanleiding hebben gegeven."

*— Men deelt ons het volgende belangrijke nieuws mede:

»Door eenige invloedrijke Amsterdamsche ingezetenen en een onzer stadgenooten is gister aan Zijne Maj. den Koning koncessie gevraagd tot den aanleg van een spoorwegnet, in de hoofdtrekken overeenkomende met het plan door het Amsterdamsch-Utrechtsch spoorweg-komitee aangegeven."

We hadden van dat plan reeds vroeger vernomen; de verwezentlijking er van doet ons intusschen buitengemeen veel genoegen. Door deze aanvraag is de vrees weggenomen, dat de zaak der spoorwegen op nieuw zou verdaagd worden, als de regeringsvoordragt mogt worden verworpen. Er is geen lid in de Kamer meer, die thans die voordragten behoeft goed te keuren, om de zaak der spoorwegen niet te benadeelen. Deze nieuwe aanvraag om koncessie door aanzienlijke ingezetenen van ons land geeft aan de geheele zaak thans eene wending, die allergewigtigst mag heeten.

De beide Rotterdammer bladen, de eenige *dagbladen* die de regeringsontwerpen uit eigenbelang *durven* verdedigen, mogen zich nu troosten. De argumenten hebben hen niet overtuigd; misschien zal de loop der gebeurtenissen hen overtuigen, dat het onregt en de onbillijkheid in ons land nog niet zoo gemakkelijk over regtmatige vorderingen kunnen zegevieren.

— Naar men verneemt, hebben de heeren *Reerink c. s.* op hunne aanvrage om koncessie voor den aanleg van spoorwegen, andermaal eene afwijzende beschikking bekomen.

§— Het voorloopig verslag van de kommissie van rapporteurs der Tweede Kamer over het gebruik van het batig slot der koloniale middelen van 1857, is den 14. Okt. vastgesteld. Daarbij wordt in de eerste plaats de wensch kenbaar gemaakt, dat daarover moge worde beraadslaagd, vóór het hoofdstuk der staatsbegrooting, betreffende het departement van koloniën. In drie afdeelingen heeft eene ernstige wisseling van denkbeelden plaats gehad over de verklaring van Z. E. den minister van koloniën, ten aanzien van »de *overdreven inmenging* van de volksvertegenwoordiging in de Indische zaken." Men heeft verlangd te vernemen, waaruit het zoude gebleken zijn, dat deze inmenging, welke als eene grondwettige verpligting is voorgesteld, overdreven zou zijn geweest. Verder is men teruggekomen op het te kennen gegeven voornemen des ministers om bij zijne te geven antwoorden meerdere *spaarzaamheid* te betrachten. Men heeft daaromtrent gemeend, van het vertrouwen te doen blijken, dat, met het oog op art. 89 der grondwet, niet te kort zoude worden gedaan aan hetgeen men van een minister des Konings zou kunnen verwachten.

Vrij algemeen is de wensch naar het spoedig indienen van het toegezegd ontwerp, tot herziening van het reglement op de drukpers in Indië, herhaald.

Het bezwaar van de uitbreiding van gezag en dadelijk bestuur in de bezittingen buiten Java, in verhouding tot de bestaande middelen ter duurzame versterking van het leger, is ernstig ter sprake gebragt.

Met leedwezen is opgemerkt, dat de regeling van de uitgifte der suiker-kontrakten in het laatste jaar geene noemenswaardige vordering heeft gemaakt, en beweerd, dat dit ten nadeele der kultuur kan uitloopen.

Met kracht is aangedrongen op de invoering van geldswaardig papier in Indië, waarvan de behoefte zich, bij het uitreiken der recepissen, dringend zal doen gevoelen. Men heeft gemeend, dat daarvan zeer wel in het moederland een depôt van staatsschuld tot waarborg kon worden gevestigd, en dat niets voor het denkbeeld pleit, om het voordeel der uitgifte aan de Java-bank toe te kennen, en dat dit zelfs gevaarlijk zou kunnen worden.

Verder is inlichting gevraagd omtrent het beklag van de handelmaatschappij over zekere uitdrukkingen, in een der voorloopige verslagen van de zijde der Kamer, alsof zij ten onregte van traagheid in het daarstellen der verpligte stortingen kon worden beschuldigd.

§— Bij het onderzoek in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van het ontwerp van wet tot wijziging der tarieven van de akzijnsen op den turf en steenkolen, is op de vraag, of het tijdstip der aanbieding van dit voorstel gelukkig gekozen mag geacht worden, vrij algemeen ontkennend antwoord gegeven. De meerderheid althans der leden, die aan het onderzoek deel namen, gaf als hare meening te kennen, dat de tijd voor alsnog niet aangebroken schijnt, om met betrekking tot de belasting op de brandstoffen eenige beslissing te nemen.

Uit *tweederlei* oogpunt achtte men zich geroepen deze beschouwing te bestrijden en het voorstel ontijdig te noemen. Vooreerst toch is het niet geheel onmogelijk, dat de aanhangige plannen omtrent den aanleg van werken van algemeen nut hunne verwezenlijking niet zoo onverwijld bereiken. Niet alleen deze Kamer zal immers daarover nog te beslissen hebben, maar ook de andere tak der Vertegenwoordiging moet daaraan zijne goedkeuring hechten, alvorens zij eindelijk de bekrachtiging des Konings kunne erlangen. Doch ook wanneer de bestaande voornemens met betrekking tot den aanleg van werken van openbaar nut in allen deele mogten bekroond worden met de uitkomst, welke de regering zich voorstelt, en dien ten gevolge een aanzienlijk deel der jaarlijksche inkomsten voor eene reeks van jaren zal geabsorbeerd worden, blijft nog de vraag ter beantwoording over, of desniettemin de afschaffing dezer belasting niet bereikbaar zal zijn zonder vermindering der inkomsten.

Een tweede punt van overweging is geweest de mogelijkheid om, bijaldien de akzijns op de brandstoffen niet, hetzij zonder, hetzij met een ekwivalent ware af te schaffen, eene andere wijze van heffing toe te passen, waardoor eveneens uit den weg geruimd worden de veelvuldige bezwaren tegen de ongelijkmatige werking der bestaande wetsbepalingen en de velerlei belemmeringen, daaruit voor de industrie en de ontginningen voortvloeijende. De aandacht werd gevestigd op de heffing bij admodiatie, zoo als zij in Limburg en twee distrikten van Zeeland met goed gevolg wordt toegepast, en de vraag, of dit middel ook voor de noordelijke provinciën niet toepasselijk ware, aan de Regering als een punt van onderzoek voorgedragen.

Tegenover deze beschouwingen stond het gevoelen, dat het toepassen der admodiatie voor het geheele rijk niet anders dan tot groote ongelegenheden leiden zou. Deze heffing is eigenlijk eene direkte belasting bij wijze van hoofdgeld. De bezwaren, welke de omslagen vergezellen, zijn vooral in de laatste tijden van te algemeene bekendheid geworden, dan dat men het raadzaam zou kunnen achten hen te vermeerderen.

In antwoord hierop werd evenwel aangevoerd, dat in de noordelijke provinciën het hoofdgeld geene onbekende zaak is. Integendeel schijnt dit middel in vele streken gewild te zijn. Moge het voor enkele gemeenten drukkend wezen, de groote meerderheid der ingezetenen, en bovenal de nijverheid, zullen er door gebaat worden.

Een ander denkbeeld, waarop sommigen de aandacht der regering wilden vestigen, was de vermindering van den akzijns met intrekking van de vrijdommen. Het stelsel der vrijdommen achten zij verkeerd, eene lage algemeene belasting, meer aanbevelenswaardig.

*— De beweging, die zich dezer dagen in Frankrijk onder de hoogere geestelijkheid heeft geopenbaard, is in vele opzigten eene hoogst gewigtige. Ze is de hernieuwing van den ouden strijd tusschen Rome en den geest van vooruitgang, tusschen Rome en de eischen dezer eeuw. Rome wordt sinds jaren gedrongen tot het toegeven aan de vorderingen, die door de bevolking van den pauselijken staat op politiek terrein worden gedaan, en door de geheele beschaafde wereld worden gebillijkt. Tot die billijking heeft men te meer grond, omdat Paus *Pius* bij zijn optreden zelf al het verkeerde heeft erkend, dat er in de politieke administratie van zijn rijk bestond, en zelf de handen heeft aan 't werk geslagen, om hervormingen aan te brengen. Algemeen werd dat voornemen toegejuichd, toen de ongelukkige omstandigheden plaats grepen, die den pauselijken Staat bijna ten val bragten. Nadat de Paus door vreemde wapenen op zijn zetel was teruggevoerd, brak hij geheel met zijn verleden, en werd de voorstander van 't behoud, gelijk hij vroeger de voorstander van den vooruitgang was geweest.

Maar 'tgeen de Paus voor eenige jaren zelf te kennen gaf, is dat dan nu niet meer waar? Als hij in 1847 hervormingen noodig achtte, zouden die in 1859 dan niet evenzeer vereischt worden? Neen, zegt de hooge geestelijkheid: te Rome zetelt de vertegenwoordiger der eeuwige waarheid; het staatkundig bewind van den Paus is even onfeilbaar als het geestelijk toezigt van zijne heiligheid; hervormingen zijn even onnoodig in het politiek beheer als op kerkelijk gebied. Daarom heeft het pauselijk bewind niets te maken met eischen eener eeuw, met vorderingen van den nieuwen tijd. Men loochent daardoor wat de Paus zelf vroeger predikte. En buitendien, ware dat waar, Rome had zijn vonnis uitgesproken. Het schijnt intusschen bijna, dat men in het Vatikaan het uiterste wil wagen, en het hoofd zich te barsten wil stooten. Aan waarschuwingen ontbreekt het echter niet, en Rome zal zich alles zelf te wijten hebben. Intusschen is het niet ten onpas hier te herinneren, wat in der tijd, in tegenspraak met 'tgeen thans door de Fransche bisschoppen wordt volgehouden, door een paar uitstekende Roomsche schrijvers is gezegd.

Pater *Ventura* schreef onder anderen in 1847: »De oorsprong van zoo vele dwaalbegrippen die in onze dagen algemeen zijn, is, dat de Roomsche Kerk geene levenskracht meer bezit, of wel, dat zij niet vereenigbaar is met de eerste en grootste eischen en behoeften onzer eeuw: vooruitgang en vrijheid. Deze dwaling kan slechts door daadzaken worden wederlegd. Het antwoord is daar: De kerk ga voorwaarts, de kerk verklare zich volmondig voor de vrijheid. Ik ga verder, en beweer dat elke andere wijze van overtuiging magteloos is, dat alle magtspreuken niets zullen bewijzen, zoo lang men met eenigen schijn van regt, het feit zal kunnen aantoonen, dat de geestelijkheid aan de verouderde denkbeelden zich houdt, en volstrekt geen deel wil nemen aan de bewegingen der eeuw." Dat schreef men voor 12 jaren. Onlangs, den 25 April 1859, schreef pater *Lacordaire* echter nog in eenen van dat oogenblik af beroemden brief: »Ik vrees niet voor Rome. Het moge eenmaal moeten lijden, maar het is beter te lijden en behouden te blijven, dan te genieten en verloren te gaan. De onheilen der Fransche kerk hebben haar gezuiverd en verjongd; zoo zal het ook zijn met de Romeinsche en Italiaansche kerk, wanneer God ze beiden wil beproeven." Zuivering werd dus niet onnoodig geacht.

Een der vermaardste bisschoppen van Frankrijk eindelijk schreef kort geleden, betrekkelijk de Roomsche kwestie, en de polemiek van den *Univers* het volgende:

»Is het in de goddelijke waarheid, of in de menschelijke belangen, dat men zijne gedragslijn en zijn steun moet zoeken? Om aan kleinigheden vast te kunnen houden, kwetst men dagelijks en vrijwillig de hedendaagsche zamenleving en beleedigt haar, in hare innigste, ja zelfs in hare meest Christelijke belangen."

Dat Rome moet toegeven aan de eischen der eeuw wordt dus niet door allen geloochend. Het leere dus zijn toestand begrijpen. Baat dit echter niets, en wil Rome ten uiterste toe volharden bij zijn onwil, het herinnere zich wat een andere *Napoleon* in 1809 deed, toen hij den 17 Junij het besluit uitvaardigde: »*Napoleon*, keizer der Franschen enz., in aanmerking nemende, dat, toen *Karel de Groote*, keizer der Franschen, en onze verheven voorganger, aan de bisschoppen van Rome verscheidene landen schonk, hij hun die afstond als leenen, om de rust zijner onderdanen te verzekeren, en zonder dat Rome daarom opgehouden heeft een gedeelte van zijn Rijk te zijn;

»Overwegende, dat sedert dien tijd de vereeniging der wereldlijke en geestelijke magt de bestendige bron van tweedragt geweest is, en thans nog is; dat de pauzen zich maar al te dikwerf bediend hebben van de eene om de aanspraken der andere te ondersteunen, en dat om die rede de geestelijke zaken, die uit hunnen aard onveranderlijk zijn, zich vermengd vonden met de de tijdelijke zaken die naar de omstandigheden en staatkunde der tijden veranderen;

»Overwegende eindelijk, dat alles wat wij hebben voorgeslagen om de zekerheid onzer legers, de rust en het welzijn onzer volken, de waardigheid en onschendbaarheid van ons rijk over een te brengen met de tijdelijke aanspraken der Pausen te vergeefsch is voorgesteld,

»Zoo hebben wij gedekreteerd gelijk wij dekreteren hetgeen volgt:

»Art. 1. De staten van den Paus zijn vereenigd met het Fransche rijk, enz."

Den 13. Augustus schreef dezelfde *Napoleon*: »Onze heer *Jezus Christus*, ofschoon afkomstig uit het bloed van *David*, wilde geen tijdelijke regering. Hij wilde integendeel, dat men in de beheering der Aardsche zaken aan *Cesar* zou gehoorzamen. Hij was alleen bezield met het groot ontwerp van de verlossing en van de zaligheid der zielen. Erfgenaam der magt van *Cesar*, zijn wij vastelijk gezind om de onafhanklijkheid van onzen troon en de onschendbaarheid onzer regten te handhaven. Wij zullen voortgaan in het groot werk der herstelling van den godsdienst. Wij zullen deszelfs bedienaars met het aanzien bekleeden, dat wij alleen hun kunnen geven. Wij zullen hunne stem hooren in al hetgeen tot het geestelijke en tot de leiding der gewetens behoort."

Zulke uitersten worden er voorbereid, als het ergste wordt gewaagd. Wel acht *Napoleon III* het spel met de geestelijkheid minder ligt, dan zijn voorganger; door de omstandigheden gedrongen, kon hij echter ten slotte ook wel eens in deze het voorbeeld van zijn oom in de verte volgen gaan. Door den loop der gebeurtenissen is hij wel meer genoopt zich niet bij zijn plan te houden.

— Blijkens een bij het departement van marine ontvangen telegrafiesch berigt, is Zr. Ms. fregat met stoomvermogen Evertsen, onder bevel van den kapitein ter zee *M. C. van Vreeland*, op den 18. dezer te Cherbourg aangekomen. Aan boord van dien bodem was alles wel.

:— Door den minister van oorlog is aan de autoriteiten des legers eene cirkulaire gerigt, waarbij wordt gelast, dat, even als ten vorigen jare heeft plaats gehad, te rekenen van 15 November a. s., tot en met 31 Maart van het volgende jaar, aan de officieren der onberedene wapens onderrigt zal worden gegeven in de rijkunst, en zullen in de garnizoenen waar bereden korpsen gestationeerd zijn, zullende aan enkele garnizoenen waar zich geene bereden korpsen bevinden, voor gemelden tijd de noodige detachementen kavalerie, gedetacheerd worden. Uit hoofde van den zieken toestand van het garnizoen te Amsterdam en Haarlem zullen de op gemelde oefeningen aldaar geen plaats hebben.

— Omtrent het examen voor officieren te Breda schrijft de *Amst. Ct.*: »In 't geheel moeten zich 58 onderofficieren der infanterie hebben aangemeld. Neemt men in aanmerking, dat er ruim 100 officiersplaatsen vakant zijn, dan kan dit examen niet anders dan onder gunstige uitzigten voor de belanghebbenden ondernomen worden."

— Bij de stedelijke regering te 's Hertogenbosch is van den minister van Oorlog berigt ontvangen, dat, hoewel de minister voor de toekomst zich aan geene vaste belofte kon binnen, de eskadrons kavalerie vooreerst aldaar in garnizoen zullen blijven.

— Het prov. geregtshof van Maastricht heeft ll. Maandag uitspraak gedaan in de zaak van het bestuur der domeinen tegen de gemeente Maastricht, wegens de door den staat gereklameerde kazernen en militaire gebouwen, in den jare 1814 tot huisvesting der troepen van het garnizoen en stalling van paarden aan de gemeente afgestaan en in gebruik gegeven, onder verpligting, om ze behoorlijk te onderhouden en tot geen ander einde te bezigen. Het hof heeft het vonnis der arrond. regtb. ter dezer stede, waarbij het bestuur der domeinen niet ontvankelijk was verklaard, met kompensatie van kosten vernietigd, en voor zoo ver de gemeente Maastricht in hare rekonventionele vordering mede niet ontvankelijk was verklaard, bevestigd. Het hof heeft voorts de bevoegdheid van den regter, om over het geschil betrekkelijk den eigendom van die kazernen kennis te nemen, aangenomen; de beslissing der regtbank, welke den staat eigenaar van die onroerende goederen had verklaard, bekrachtigd, en beslist, dat het voorwaardelijk regt van gebruik, hetwelk de gemeente van die goederen verkregen had, haar door de regterlijke magt, bij gebreke van naleving der daarvoor gestelde voorwaarden, kon ontnomen worden, zonder dat de wetgevende magt behoefde tusschen beide te komen. Het bestuur der domeinen is tevens toegelaten, om te bewijzen, door deskundigen, het niet behoorlijk onderhouden der gebouwen, en door getuigen het bezigen der gebouwen tot andere einden, dan waarvoor het gebruik is afgestaan. De beslissing over de kosten der beide instantiën is voorbehouden tot aan de eindbeslissing.

— De *Economiste Belge*, een blad, dat zich den titel van »*wetenschappelijk*" aanmatigt, deelt een allerbespottelijkst artikel mede over den toestand van ons land, dat wel als proeve mag dienen van de scheeve voorstellingen, die nog te dikwijls in buitenlandsche dagbladen over Nederland worden gemaakt. Het vertelt namelijk, in een zeer lang artikel, dat wij verlegen zijn met al de millioenen, die wij over hebben;

dat het goevernement op groote schaal heeft willen amortiseren en daarenboven vele belastingen afschaffen; maar dat de Belgische en Fransche regeringen daartegen hebben geprotesteerd, omdat zulks aanleiding zou kunnen geven tot revolutiën in die landen, waar men geene belastingen kan afschaffen;

dat de regering daarop — altijd met de millioenen verlegen — door de Fransche ingenieurs plannen heeft laten maken, om door allerlei verfraaijing van Amsterdam en Rotterdam die millioenen zoek te maken;

doch dat, eindelijk, de spoorwegkwestie is gerezen, en dat het goevernement nu, gelukkig dat het van zijn overvloed ontslagen wordt, spoorwegen gaat aanleggen, die alleen het voordeel hebben, dat zij veel geld zullen kosten.

Dit belagchelijk artikel, met al zijne onwaarheden, doet zien, hoe men over onze financiën in 't buitenland denkt, en hoe men er onze *schoone* spoorwegontwerpen beoordeelt! Men behoeft werkelijk niet de toevlugt te nemen tot de bewering, dat de aanleg onzer spoorwegen België zou hinderen, om te begrijpen, dat men in 't buitenland lacht over onze spoorwegplannen.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 19 *Oct.*, 0,48 El.; + AP. 7.43. Gev 2 d.
De Rijnhoogte te Keulen den 19. Okt. 3 voet 5½ duim; 3 voet 7½ duim Rijnlandsch.

KONSTANTINOPEL, 13 Oktober.

Het memorandum, door de mogendheden die het verdrag van Parijs hebben onderteekend, tot de Porte gerigt, luidt als volgt:

»De vertegenwoordigers der mogendheden, die, door de waarborging der onschendbaarheid van het Ottomanische rijk, een bewijs hebben gegeven van het bijzonder belang, dat zij in deszelfs voorspoed stellen, achten zich, bij de ernstige omstandigheden van het oogenblik, verpligt, de volle aandacht der Porte te vestigen op den staatkundigen en financiëlen toestand des rijks. Europa heeft in zijn midden Turkije eene belangrijke plaats aangewezen, maar het heeft teregt begrepen, dat eene waarborging van buiten niet voldoende zou zijn, om zijne wenschen te verwezenlijken, zoo de aldus van buiten versterkte mogendheid zich zelve niet hielp, en hare organisatie geen leven erlangde door de trapsgewijze en aanhoudende toepassing der hervormingen, waarvan Z. M. de Sultan in volle vrijheid en plegtiglijk de beginselen gesteld heeft. Eene zoo omvangrijke taak is ongetwijfeld niet het werk van één dag, maar hare volbrenging laat geen uitstel of schorsing toe, en in het tijdperk van overgang waarin het rijk zich bevindt, tusschen de puinhoopen van een vernietigd rijk en de nog niet gevormde bouwstoffen van een nieuw stelsel, is een bestendige prikkel noodig, om de tragen aan te zetten, de ongeduldigen zich te doen bedwingen, en allen tot welzijn van het algemeen te doen werkzaam zijn.

»De hieronder genoemde vertegenwoordigers nu wijzen, zonder de oorzaak te noemen, met leedwezen er op, dat die impulsie zich niet vertoont op zoodanige wijze, dat het doel, waarnaar de Porte zelve moet streven, kan bereikt worden.

»De ongunstige toestand in den geest der verschillende bevolkingen des rijks heerschende, zal niet verdwijnen, dan wanneer de massa des volks duidelijk en in een niet ver verwijderde toekomst het tijdperk zal zien doorschemeren, waarin zij de rust en veiligheid zal genieten, die voortspruiten uit de normale beweging eener over zich zelve voldane maatschappij, zich rustig bezig houdende met de ontwikkeling harer hulpmiddelen, en geleid door een bestuur, dat het oog heeft op hare zedelijke en stoffelijke behoeften, een vijand is van misbruiken en vooral zuinig en verstandig in het gebruik van 's lands gelden. De vervulling van die algemeene voorwaarden voor den voorspoed der Staten is onafhankelijk van de verschillen van ras en godsdienst; het op te lossen vraagstuk is de vestiging eener regering onder welke alle onderdanen van Z. M. den Sultan, Muzelmannen en Christenen, in plaats van gelijksoortige rampen te lijden, dezelfde weldaden zullen deelen."

BELGRADO, 10 Oktober.

Eene deputatie der Skuptschina heeft prins *Milosch* eene lijst ter hand gesteld van over de 100 der beste en kundigste beambten, die bijna allen in het buitenland hunne studiën volbragt hebben. De deputatie verzocht den prins, die ambtenaren, welke het vertrouwen des volks niet bezitten, te ontslaan. Nu moet wel in het oog gehouden worden, dat de afgevaardigden meest allen ruwe en onbeschaafde boeren zijn, welke die jongere, meer beschaafde ambtenaren zelfs niet kennen, veel minder kunnen beoordeelen of zij voor hun ambt geschikt zijn of het vertrouwen des volks verdienen. De aanlegger van het petitionnement is echter zekere in zijn soort beroemde *Milovan Jankowitch*, die met zijne vrienden *Steftsha* en *Gruits* den strijd tegen verstand en beschaving heeft ondernomen, en waarschijnlijk Servië weder tot een vroegeren toestand terug wil brengen. Hij heeft de ruwe en onbeschaafde massa, die hij kan voorspiegelen wat hem slechts in den zin komt, voor zich, en het is te vreezen, dat die vooreerst de overhand zal behouden.

Volgens andere berigten, schijnt Rusland hierin de hand te hebben.

WEENEN, 15 Oktober.

Voor eenigen tijd hebben de buitensporigheden der deserteurs in Vicenza en Mellune aanleiding gegeven tot het in staat van beleg stellen dier provinciën. Die maatregel is later ook toegepast op de provincie Borigo en zal, naar men verneemt, ook worden uitgestrekt tot de provinciën Padua, Verona en Udino, waar roof en moord hand over hand toenemen. De provinciën Venetië en Treviso zijn de eenigen, die nog met door de roovers onveilig worden gemaakt.

De regering heeft eene kommissie benoemd, om de oorzaken op te sporen der onvoldoende approviandering van het leger gedurende den jongsten veldtogt. Deze kommissie heeft reeds de vreemdste ontdekkingen gedaan, die verscheidene ambtenaren ten zeerste kompromiteren. Het is zeker, dat er overvloed van levensmiddelen was; de vraag is dus waar zij gebleven zijn, daar ze niet in genoegzame hoeveelheid zijn uitgedeeld. Onder de rekeningen vindt men o. a. een post van 30000 zwanzigers voor lucifers.

— 19 *Okt.* Met. 5 pCt. 72.—; Nat. 77.50; Bank 894.—; Noord-Bahn akt. —; Credit Anst. 206.50; O-Fr. Spoorw.-akt. 263.—; Lomb. Venet. —; Nieuwe —; W. op Lond. 3 m. 12.05½; G. 21½.

BERLIJN, 18 Oktober.

De *Volks Ztg.* wil, dat het kongres als het bijeenkomt, doen zal wat toch eenmaal zal moeten geschieden, nl. Italië tot de Adriatische zee vrijmaken, al mogten ook geldelijke opofferingen noodig zijn, om Venetië van Oostenrijk los te maken.

In den loop des vorigen jaars hebben 9822 landverhuizers de Pruissische Monarchie verlaten, waaronder alleen uit Pommeren 2797 personen, 1512 van welke naar Amerika en 633 naar Afrika gingen.

LONDEN, 18 Oktober.

In zijn artikel over het kongres zegt de *Morn. Post* o. a. dat het feit, dat Toskane, Modena en Parma, onder geenerlei voorwaarden hunne hertogen willen terugnemen moet worden aangenomen, en dat zoo de beide keizers hebben goedgevonden op niet te verwezenlijken voorwaarden vrede te sluiten, zij van die voorwaarden slechts moeten afzien. Het wezenlijke der vredesvoorwaarden, zegt het blad, is alleen de afstand van Lombardijë en het behoud van Venetië door Oostenrijk. Al het overige behoort slechts tot de accessoire punten der preliminairen, en dit zoo zijnde, hebben de hertogdommen het regt andere vorsten te kiezen, zonder naar Frankrijks of Oostenrijks goeddunken te vernemen. Het ware niet meer dan beleefd Frankrijks raad in te winnen, maar ware die raad huns inziens strijdig met de vrijheid van Italië, dan zouden zij niet gehouden zijn hem op te volgen. Frankrijk trouwens heeft den hertogdommen en der Romagna slechts indirekt diensten bewezen. Zijn oorspronkelijk doel was Piemont tegen Oostenrijk te helpen, later kwam daarbij het doel, om de vrijheid van Italië tot het geheele schiereiland uit te strekken. De abdikatie der drie vorsten was eene toevallig bijkomende omstandigheid, en het volk kan niet beschuldigd worden eene revolutie te maken nu het de vakaturen, door die abdikatiën teweeg gebragt, tracht aan te vullen.

De Great Eastern zal den 24, 25 of 26 dezer maand naar de Vereenigde Staten vertrekken.

De Dugay Frouin heeft bevel ontvangen tot uitrusting voor een togt naar de Zuidzee. Dit zal het eerste Fransche schroefstoomschip zijn, dat de linie passeert.

Gedurende het jaar 1858 hebben op de Engelsche en Iersche kusten 1170 schipbreuken plaats gehad. Van de 1895 personen, die daardoor in levensgevaar verkeerden, werden er 1555 door reddingsbooten gered.

Uit Mexiko wordt gemeld, dat *Degollado* door generaal *Woll* totaal verslagen is. *Zuazua* zou zijn teruggetrokken, waarheen en waarom wordt niet gezegd. *Vidaurri* is met zijn leger tot de klerikalen overgegaan. Dezen moeten zich verbonden hebben *Miramon* 5,000,000 piasters te leenen. Te Vera Cruz houdt men het bijna voor zeker, dat binnen twee maanden die stad in handen der konservatieven zal zijn, tenzij de Vereenigde Staten met de wapenen tusschen beiden komen.

Te Hallifax zijn den 9. Sept. twee en zestig huizen, meerendeels door kooplieden bewoond, door brand vernield; de daardoor veroorzaakte schade wordt op minstens 500,000 p. St. begroot. Slechts twee menschen zijn omgekomen. Bij de afzending van het berigt was men met het wegruimen der puinhoopen bezig en hoopte men zoo spoedig mogelijk aan het wederopbouwen te gaan.

— 19 *Okt.* Gec. 96½; Peru 4½ pCt. —, 3 pCt. —; Venez. 5 pCt. 28½, 2¼ pCt. 14¾; Port. 3 pCt. —; Sp. 3 pCt. 46½, 1½ pCt. 54⅛; Rusl. 4½ pCt. —, 5 pCt. —; Sard. 87.

PARIJS, 18 Oktober.

Het gerucht, dat Frankrijk van Sardinië de oorlogskosten zal terugeischen, schijnt wel wat overdreven, en waarschijnlijk bedoelt men slechts de voorschotten voor het Sardinische leger gedaan die, 60 millioen frcs. bedragen.

Het gerucht van een bezoek van den keizer van Oostenrijk te Compiègne blijft stand houden.

De markies *Dabormida* is naar Londen vertrokken.

Naar men weet zijn de deputatiën der Italiaansche volksvertegenwoordigingers den 16. Okt. door den keizer der Franschen in eene audientie ontvangen. De Italiaansche afgevaardigden nemen wel is waar de meeste geheimhouding in acht, doch te oordeelen naar de opgeruimde stemming der deputatie van Parma verwacht men, dat haar wensch, om met Sardinië vereenigd te worden, zal worden vervuld. Hare audientie was binnen een kwartier afgeloopen. De Toskaners hebben uit St. Cloud de overtuiging medegebragt, dat de keizer wel is waar zijne te Villafranca aangegane verpligtingen wenscht te vervullen, doch ook de sympathie der Italianen wenscht te behouden. Er zal geen vreemde interventie plaats hebben, zoodat ook de Toskaners zich met de hoop vleijen, tot het doel hunner wenschen te geraken. Het onderhoud der Toskaansche deputatie met den keizer duurde meer dan anderhalf uur.

De *Const.* zegt in een artikel het volgende:

Het ware eene noodlottige onvoorzigtigheid den neteligen toestand te miskennen, waarin het pausdom zich bevindt. Men zegt, dat het desniettemin sommige R. Katholieken tegenstaat, het, al ware het slechts voor zijn tijdelijk gezag, aan de kontrole van een Europeesch kongres onderworpen te zien. Men moet echter onderscheid maken tusschen het hoofd der R. Katholieke kerk en den vorst van een deel van Italië; in die laatste kwaliteit hangt de Paus van het Europeesch regt af, omdat hij er ook door gebaat wordt. Dat regt nu wil een kongres in geval van verwikkelingen die den wereldvrede kunnen verstoren. Nu vreezen sommigen, dat het kongres met het Protestantsche Engeland en Pruissen en het Grieksche Rusland niet onpartijdig zal zijn, maar in 1815 heeft de Paus zelf de beslissing dier mogendheden tegen het R. katholieke Oostenrijk ingeroepen, en er zich niet over beklaagd, en wel omdat niet de godsdienstige, maar de staatkundige belangen op een kongres behandeld worden. De bevestiging van 's Pausen wereldlijk gezag is eene noodwendigheid in ons politiek stelsel. Pruissen, Engeland en Rusland moeten evenzeer wenschen, dat het hoofd eener kerk van 200,000,000 belijders zijne onafhankelijkheid behoude en niet eene andere R. katholieke mogendheid met zijn invloed verrijke, want gebeurde dat, dan had men den droom eener universele monarchie verwezenlijkt. Zoo het belang der niet R. katholieke mogendheden eischt, dat zij voor het behoud van 's Pausen wereldlijk gezag waken, is de eerbied der andere mogendheden eene zekere waarborg, dat ook zij het niet zullen schokken.

Het blad zegt ten slotte: het pausdom wist vroeger dat men om de volken te leiden vooruit moet gaan en niet achter blijven, en houdt zich overtuigd, dat het in de tegenwoordige krisis de plaats die het zoolang bekleedde zal hernemen en zich ruiterlijk aan het hoofd der nieuwe denkbeelden van vooruitgang zal stellen.

ADVERTENTIEN.

*** De ondergeteekenden geven bij deze te kennen, dat zij zich gaarne zullen belasten met het in ontvang nemen en uitreiken van zoodanige gaven, die de Christelijke liefde hunner stadgenooten ten behoeve der Cholera-zieken alhier, of van hunne nagelatene betrekkingen zoude willen afzonderen.

Utrecht, 17 October 1859.

Mr. W. M. J. VAN DIELEN.
Mr. A. H. METELERKAMP.
Dr. B. J. DOMPELING.
Mr. P. C. WALLAND.
Dr. N. P. J. VISSCHER.
Mr. W. R. BOER.
Mr. H. WALLER.
Dr. G. A. J. BECKERS.

*** Burgemeester en Wethouders der Gemeente Veenendaal maken bekend, dat de **KERMIS**, welke alhier ter gelegenheid der Najaars-veemarkten gehouden wordt, **dit jaar geen plaats zal hebben.**

Veenendaal, 19 October 1859.

De Burgemeester
H. G. VAN DER POEL.
De Wethouder
C. BRINKHUIS.

*** Heden morgen ten zeven ure overleed, na eene langdurige ongesteldheid, onze hartelijk geliefde Moeder, de Wed. N. VAN VOORTHUIJSEN, in leven Burgemeester der twee gemeenten Abcoude en Baambrugge, in den ouderdom van bijna 81 jaren.

Breukelen den 16. Oct. 1859.

I. J. VAN VOORTHUIJSEN.
Uit aller naam.

Algemeene kennisgeving.

*** Bij deze brengen wij onzen hartelijken dank toe aan allen, die deel hebben genomen aan het voor ons, zoo smartelijk en onvergetelijk verlies, bij het afsterven van onze veelgeliefde Dochter ondervonden.

Rotswijk bij Utrecht, 20 Oct. 1859,

J. KRAAT,
Gep. Kapt.
A. G. KRAAT—SCHUT.

*** Voor de bewijzen van belangstelling en deelneming gedurende mijne ziekte van vele vrienden en bekenden, zoo binnen als buiten deze stad, ontvangen, betuig ik bij deze mijnen hartelijksten dank.

Utrecht, 20. Oct. 1859. SCHULLER.

*** Morgen Vrijdag, den 21. October 1859, zullen in het Lokaal van Verkoopingen Pieterskerkhof te Utrecht, worden verkocht: **Eenige Roerende Goederen** en **eenig ZILVER**, door ADRIANUS VAN VELZEN nagelaten.

VENDUHUIS MARIAPLAATS.

*** Men zal op Dingsdag 25 October 1859, des voormiddags ten 10 ure, in genoemd lokaal publiek verkoopen: Eene aanzienlijke partij LAKEN, SATIN- en CUIR DE LAINE en CACHEMIR; diverse STOFFEN voor WINTERJASSEN en BUXKINGS voor BROEKEN; WINTERVESTENSTOFFEN in verschillende dessins, en eene groote sortering DASSEN en COLS.

Te zien Maandag 24 October van 10—4 ure.

K. Willer's Kruiden-Olie.

*** Tien droppels daarvan, iederen morgen op het hoofd gewreven, bij eene wassching met lauw water en reiniging met een goeden schuijer, tweemaal 's weeks, bevorderen den groei van het haar ongemeen en maken het krachtig, vol, glanzend en golvend. *f* 1.50 is de prijs van het fleschje.

Het Violet-Powder

is een welriekend Poeder, dat de daarmede ingewrevene huid ongemeen verfrischt, blank maakt en de liefelijkste geuren om zich heên werpt. Het is ook voor de luijermand zeer aan te prijzen. Het Pakje kost 40 Ct.

ENGELSCHE POEDERDOOZEN met Donzen Kwasten.

De echte Tandzeep

van Dr. SUIN DE BOUTEMARD maakt de Tanden zuiver wit, zonder het émail aan te doen, bewaart ze voor ziekelijke aandoeningen en houdt den mond frisch. Het stuk kost 40 Cts. en is toereikende voor een half jaar.

De Echte Dr. Borchardt's Zeep

is zamengesteld uit fijne aromatische en etherische Oliën en delfstoffelijke bestanddeelen, verwijdert puisten, schubben, levervlekken, zonnebrand, sproeten, en geeft aan de huid door alle jaargetijden dat fluweelige, veerkrachtige en frissche voorkomen, dat de schoonheid zoo zeer verhoogt. Men gebruikt ze met een wollen lapje, waarmede men de huid een of tweemaal daags wascht. De Prijs is 40 cents.

The Ladies Toothpowder

hergeeft aan de Tanden het email der jeugd, sterkt het Tandvleesch, bevestigt de Tanden, vrijwaart ze voor bederf, belet het afsterven der reeds aangestoken Tanden en houdt den adem rein en frisch.

Amsterdam Verkoophuis.	Bodegraven, *B. E. C. Schlatman.*
Utrecht *T. Uhlenbroek* Choorst.	Hilversum, *R. J. J. v. Alphen.*
„ *T. Uhlenbroek* O.Gracht bij de Hamburgerbrug.	Kuilenburg, *J. V. Hondius.*
„ *L. J. R. Bosch* Lijnm.	Vianen, *B. Swaving.*
„ *P. J. Hunck,* „	WijkbijDuurst, Wed. *C. Zorn.*
Amersfoort, Gebr. *Bruning.*	IJsselstein, *J. Groenhoff.*
„ *G. T. C. v. d. Roemer.*	Zeist, *C. G. Adlung.*
„ *A. H. v. Ruiven.*	en in de bekende dépots in de andere steden.
Baarn, *E. v. Dapperen.*	
„ Gez. *Petersen Nobbe.*	

*** Men zal op Dingsdag den 25. October 1859, des voormiddags elf ure, in het Gemeentehuis te Tienhoven, verkoopen: 35 perceelen VRIJVEEN, van acht Kampen Land, gelegen onder Tienhoven in het Buitenweg.

Nader onderrigt te bekomen ten kantore van den Notaris I. J. VAN DEN HELM, te Maarsseveen.

*** **TE HUUR** voor een klein gezin, in een toehuis op deftigen stand, in het midden der stad en nabij de wandelingen, een nieuw BOVENHUIS, voorzien van drie Kamers, Dienstbodenkamertje, Zolder, Keukentje, Kelder, Secreet, Pomp- en Regenwater. Te bevragen franco letter S. aan het bureau dezer Courant.

*** Groote bezuiniging van brandstoffen, zindelijkheid en gezonde verwarming zijn de voordeelen der **CALORIFÈRES**, of Zuinigheids kagchels uit de fabriek van de H. H. GIESBERS & v. DEUN te Roermond. — Eens aangestookt, blijven zij zonder eenige bemoeijing 10 à 12 uur doorbranden.

Op nieuw ontvangen, de gunstig bekende BRANDKASTEN en KUNSTSLOTEN, alsmede eene sortering HAARDGARNITUREN, KOLENBAKKEN, TURFMANDEN enz.

M. A. H. REUSER.

*** **J. P. FLECK**, KOOPMAN in BEDDEN en DEKENS, is **verhuisd** van de Lijnmarkt naar *de Oude Gracht*, hoek van de Stroosteeg, over de Gaardbrug.

GLACED-FER IJZERGLANS

*** Geeft aan Kagchels, Haarden, Fournuizen een uitmuntend schoon glanzend zwart, dekt alle roest en brandvlekken en beveelt zich door hare gemakkelijke aanwending ten zeerste aan. Verkrijgbaar in blikken bussen à 20 en 10 Cts. bij J. PORTON, Hamb. brug, A. RUTGERS, Hamb. brug, J. M. PORTON, Oudkerkhof, en in de welbekende Depôts in andere steden.

*** De ERVEN C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, te *Groningen*, geven uit:

DE HUISVRIEND;

GEMENGDE LECTUUR

VOOR

BURGERS IN STAD EN LAND,

VERZAMELD DOOR

J. J. A. GOEVERNEUR.

Dit reeds gedurende zeventien jaren gunstig bekende Tijdschrift wordt uitgegeven in maandelijksche Afleveringen, elk van 2 à 3 vellen druks in dubbele kolommen imperiaal 8vo, zoodat er jaarlijks **26** vellen verschijnen, die te zamen een lijvig boekdeel uitmaken en door den dudelijken, maar compressen druk den inhoud bevatten van 104 vellen gewoon groot octavo.

De rijke inhoud is verdeeld in schetsen, verhalen, volksoverleveringen, enz., in bijdragen tot natuur- landen- volkenkennis, in stukjes ons maatschappelijk, burgerlijk en huiselijk leven betreffende, in kleinere stukjes van gemengden inhoud, in gedichten en rijmen. Een beoordeelaar zegt van de Huisvriend: „wie eene onderhoudende, afwisselende, nuttige en aangename lectuur verlangt, in een goeden geest geschreven, nu eens ernstig, dan vrolijk, doorgaans in behagelijken stijl, die schaffe zich den Huisvriend aan."

De prijs van den Huisvriend is voor iederen jaargang **f 3—00.**

Men teekent in bij alle Boekhandelaren in dit rijk, bij wie enkele afleveringen ter inzage te bekomen zijn.

Inhoud van de 10de Aflevering van den loopenden jaargang. *De adelantado der zeven steden; naar* WASHINGTON IRVING. — *Korte pædagogie.* — *Een dag bij de pyramiden; naar* MORITZ BUSCH. — *Twee geleerde bullebijters.* — JAN DE RIJMER *na 't lezen van het bovenstaande.* — *Dienstpligtig, een tafereeltje uit Noord-duitschland, waarvan men voor een paar maanden ook in ons Nederlund wel hier en daar den tegenhanger heeft gezien.* — *Op de patrijzejagt; een blad uit het boek van een thans invaliden jager.* — *Sterfberigt in de courant, zooals menig inderdaad behoorde te zijn.* — *Volksverhalen uit Bretagne; naar* CLAIRE VON GLÜMER: III. *De jeugd van* BERTRAND DU GUESCLIN. — *Huismoederlijk overleg.* — *Levensbeschrijvingen uit de dieren-, planten- en delfstoffelijke wereld:* VIII. *De raaf.* — *Plaatsvulling.* — *De droom van den vrijwilliger; 1831.*

Oct.	GEHUWD.	
12	J. G. Arensma en L. H. E. Scherer.	Nijmegen.
13	J. L. Barneveld en G. Wigersma.	Leeuwarden.
12	A. H. Blaauw en C. Blaauw.	Amsterdam.
12	J. Brandts en W Aldershoff.	Groningen.
13	B. ten Bruggen Cate en M. G. ten Cate	Enschede.
13	H. ten Cate en A. A. ten Bruggen Cate.	Enschede.
13	N. Francken en T. Root.	Zaandam.
12	C. C. Homburg en C. O. Andre.	Arnhem.
15	D. Q Mulok Houwer en M. M. v. Andel.	Gorinchem.
12	J. C. Maurer en B Pietersen.	Leeuwarden.
	BEVALLEN.	
16	J. Abrahamson geb. de Jongh, dochter.	Amsterdam.
14	A. C. Bennewitz geb. Amtze, zoon.	Doesburg.
16	L. H. Browne geb. v. Rossem, zoon.	s' Hage.
16	A. C. Hanecock geb. Borrius, dochter.	Amsterdam.
13	G. E. Koentze geb. Gravenhorst, dochter.	Amsterdam.
14	M. E. Lunstroot geb. Berkeveld, dochter.	Amsterdam.
12	T. Lemke geb. geb. Andreau, dochter.	Sneek.
15	A. H. W Reepmaker v. Belle geb. Roosenburg, zoon.	s' Bosch.
17	G. Schmidt geb. Enseling, dochter.	Amsterdam.
14	M. S. J. Vos geb. Weijll, zoon.	Haarlem.
10	E. IJpma geb. Beischat, doode dochter.	Harlingen.
	OVERLEDEN.	
12	U. E. Allart, zoon.	Groningen.
15	A. M. Anslijn geb. Korneman, 80 j.	Amsterdam.
12	M. J. Couvee geb. Knaap, 79 j.	Leijden
11	P. Dekema, 42 j.	Enkhuizen.
12	E. J. Dannenbach geb. Meesters, 42 j.	Steenwijk.
11	A. Dorhout, 31 j	Leeuwarden.
17	J. Eijken, 70 j.	Purme end.
9	J. L. Fransen geb. v. de Putte, 26 j.	Amsterdam
9	P. H. Felderhoff Snoeck.	Rotterdam.
16	F. Feima, dochter.	Leeuwarden.
17	W. Guerin, 87 j.	Arnhem.
13	G. v. d. Haagen, zoon.	Alkmaar.
16	M. Hock v. Rossem, 38 j.	Vlaardingen.
16	E. R. A. Huber, zoon.	Leeuwarden.
11	A. Henning. 52 j.	Leeuwarden.
13	H. A. Jongsma geb. Spandaw.	Sneek.
13	J. Kooij, 67 j.	Delft.
17	G. S. Kleine.	s' Hage.
12	A. E. Meijer geb. Overbroek, 59 j.	Harderwijk.
13	M. Maasman, dochter 67 j.	Haarlem.
16	Mej. S. A. van Outhoorn.	Haarlem.
14	J. C. Parker, dochter.	Zutphen.
15	A. Pool, zoon 21 j.	Hoorn.
15	J. Raphels, 63 j	Breda.
15	M. P. Renting geb. Bekking, 75 j.	Delft.
17	M. M. Roelofs geb. v. den Berg.	Lochem.
11	G. Spit, 62 j.	Rotterdam.
16	J. Schellen, 64 j.	Nijmegen.
16	G. Schiltman geb. Niemantsverdriet, 64 j.	Delfshaven.
14	P. H. Tukker, 37 j.	Leerdam.
11	M. A. Winkeler geb. Hoogmolen, 28 j.	Harlingen.
15	D. Wilmerink, zoon 21 j.	Doesburg.
14	S. Zadoks geb. Levij, 28 j.	Dordrecht.

Geboorten en Sterfgevallen in Ned. O. Indië uit den *Java-bode.*

Bevallen: Vernet, geb. Breton van Groll, z. Indramayoe 21 Julij; van Nispen, geb. van Lawick van Pabst, d. Madioen 4 Aug.; Bos Otten, geb. Vrijdag, d. Batavia 22 Julij; echtgen. van Dijkstra, doode z. Magelang 2 Aug.; Suermondt, Horst, d. Batavia 14 Aug.; Ovink, Peelen, d. Rioew 3 Aug.; Guise, geb. de Catzin, d. Batavia 17 Aug.

Overleden G. ten Brummeler, Samarang 1 Aug.; P. H. Uhlenbeck, Makkaser 26 Julij; kind van W. L. Olland, Batavia 8 Aug; M. de Clercq, Batavia 26 Julij; P. Roelofs, Soerabaya 31 Julij; G. J. J. Thierens, Magelang 5 Aug; kind van van Straaten, Batavia 16 Aug.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenuren.*)

Okt.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr. N ā.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d.Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	Opmerkingen.
19	2	w.	1.0	758.94	56.1	+ 1.8	0.70	0.	Betrokken.
	0	wzw.	0.5	54.91	52 3	+ 4 9	0.94	0.1	Idem.
20	-	w.	0.0	49.40	53.2	+ 4.7	0.95	4.2	Betr., regen.

AMSTERDAM 19 Oktober 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	2 1/2	pCt.	64 3/16	64 1/8	64 5/16
dito dito	3	„	76 5/8	76 11/16	
dito dito	4	„	97 7/16	97 11/16	97 9/16
Oost-Indische Leening	4	„	97 1/4		
Aand. Rijn-Spoorweg.	4 1/2	„	102		
BELGIE.					
Certifik. Adm. B. bk	2 1/2	pCt.	51 5/16		
Certifik. bij *Rotschild*	2 1/2	pCt.	51 5/8		
SPANJE.					
Obligatien	1 1/4	pCt.	33 3/8	33 5/8	33 1/8
Obligatien	3	„	45 1/4	45 5/16	
Binnenl. Schuld	3	„	42 9/16	42 15/16	42 15/16
Amortisable			11		
Bewijzen Koepons			4 9/16		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	44 1/2	44 9/16	
dito 1856/59	3	„	43 7/16	43 3/16	
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C°.*	5	„	104 1/4		
Obligat. 1828 & 1829.	5	„	102		
Certifikat. 1831 & 1833	5	„	85 3/4		
Certifikaten 1840	4	„	82 1/4		
Cert. bij *Stieglitz*	4	„	82 1/2		
dito 5e Serie	5	„	91 3/4		
dito 1855 6e Serie	5	„	100 1/4		
dito Adm. te Londen	4 1/2	„	95 1/4		
dito dito	3	„	64 9/16	64 5/8	
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			157 1/2		
Obligatiën	4	pCt.	78 1/2		
PRUISSEN.					
Obligatiën	5	„	101 1/2		
OOSTENRIJK.					
Oblig. bij *Goll en C°.*	5	pCt.	63		
Oblig. Metaliek	5	pCt.	54 1/4	54 3/16	54 1/8
Oblig. Rente Am.	5	„	73 1/4	74	73 3/4
dito dito Nat. 1854.	5	„	59 1/8	59 3/16	59 1/16
dito dito	2 1/2	„	28 7/8	29 1/16	29 1/16
BRAZILIE.					
Geldl. 1824, £ 100	5	pCt.	99 7/8		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.